

EL QUE ET CAU DELS ULLS

Gabriele Picco
EL QUE ET CAU
DELS ULLS

Traducció de Laia Font Mateu

Columna

COL·LECCIÓ CLÀSSICA
TÍTOL ORIGINAL: *COSA TI CADE DAGLI OCCHI*
PRIMERA EDICIÓ: JUNY DEL 2011
© GABRIELE PICCO, 2010
© DE LA TRADUCCIÓ DE L'ITALIÀ: LAIA FONT MATEU, 2011
© COLUMNNA EDICIONS, S.A.
CARRER PEU DE LA CREU, 4 - 08001 BARCELONA
ISBN: 978-84-664-1319-0
DIPÒSIT LEGAL: B. 14.909-2011
FOTOCOMPOSICIÓ: VÍCTOR IGUAL, S.L.
CARRER MALLORCA, 374 - 08013 BARCELONA
IMPRÈS A: EGEDSA

www.columnnaedicions.cat

Aquest llibre no podrà ser
reproduït, ni totalment ni parcialment,
sense el permís previ escrit de l'editor.
Tots els drets reservats.

A la Maria

Índex

<i>Pròleg</i>	17
-------------------------	----

PRIMERA PART

1. Juro que no m'enamoro	21
2. Homes amb i grega.	24
3. No mireu i no llegiu	29
4. Un somriure a l'aigua.	35
5. L'homenet	37
6. No glàcies.	41
7. El papagai i el pitó obès.	45
8. Riu humà	49
9. La solució entre els cabells	53
10. Estimada llibreta	56

SEGONA PART

11. El colleccionista de pols	61
12. Insectes, Beethoven... i un cub (groc)	66
13. Mar i metralleta	69
14. Un formiguer de mirades	71
15. La muntanya dels secrets	74
16. Un morrió i una cançó	76
17. Ell	79

18.	El món a la boca	81
19.	La ciutat que vola	84
20.	Gardone.	87
21.	Ballarina.	92
22.	Anem!	93
23.	Bíblies i pastissos de gerds	95
24.	Estrelles, pastilles i cites	96
25.	Tres comes	98
26.	Peix supí	99
27.	L'endeví.	102
28.	Marededéu i aiguarràs	104
29.	La dent trencada	107
30.	Tita.	110
31.	Dits per l'aire	112
32.	Cocodril ploraner	114
33.	Autocar i cops de puny	118
34.	Britney Spears	120
35.	El taló d'Aquil·les del cel	124

TERCERA PART

36.	Llicenciatura en odiosologia.	129
37.	Hitler i Bin Laden en globus	132
38.	La noia que besa el sol	135
39.	Escriure cartes d'amor amb els ulls	138
40.	Cargols enamorats	143
41.	La cua d'un somni	147
42.	Braços oberts i un intèrfon	151
43.	Rajoles blaves	152
44.	Sorpresa.	154
45.	Piguetes lluminoses.	157
46.	La música de la foscor	160
47.	Cartes a Déu.	164
48.	Bomba atòmica d'amor.	167

QUARTA PART

49. Ioga afganès	173
50. Un grapat de pedres al cor	178
51. El carrer a l'estany	181
52. Rellotges sense busques.	183
53. Sou aquí	189
54. Dintre d'ella	193
55. Les cases de tot el món	200
56. Macarrons amb salsa de formatge	201
57. Primer adéu	203
58. Llibre de llàgrimes	206
59. Papallones amb marcapassos	209
60. Màster en bojologia	216
61. Segon adéu	219
62. Tot el que vulguis	222
63. Aspirant a assassí	225
64. Els lleons no ploreu	228
65. Un riu de cent anys de llarg	229
66. Bum!	231
67. Carta a les rates	238
68. El que ha passat	241

CINQUENA PART

69. Al caire d'una fulla fina	245
70. The Mount Sinai Medical Center (un arc de Sant Martí de llana).	247
71. www.maninthedark.com	250
<i>Gràcies a</i>	257

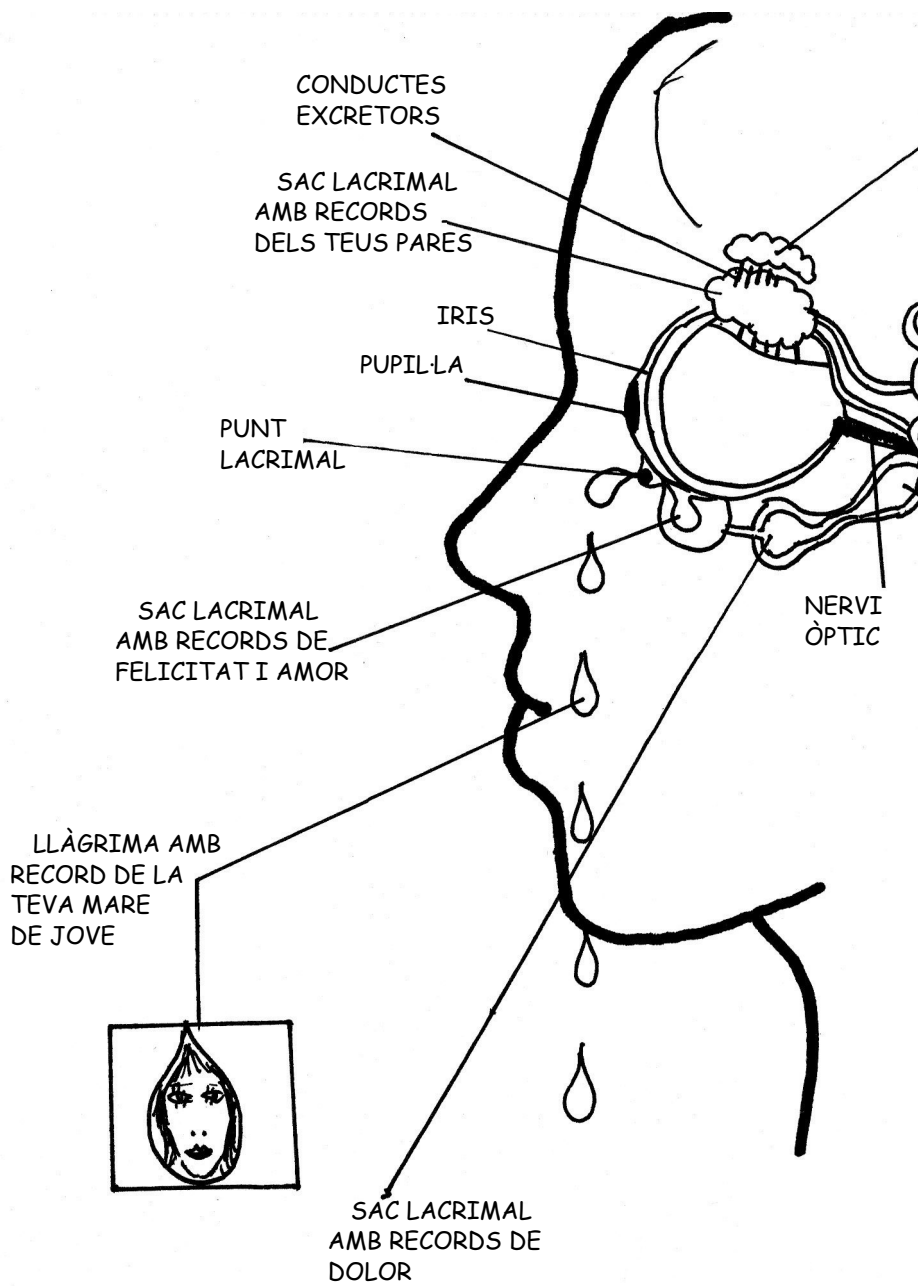

Te l'obriria, el cor, Will, si en trobés la maneta.

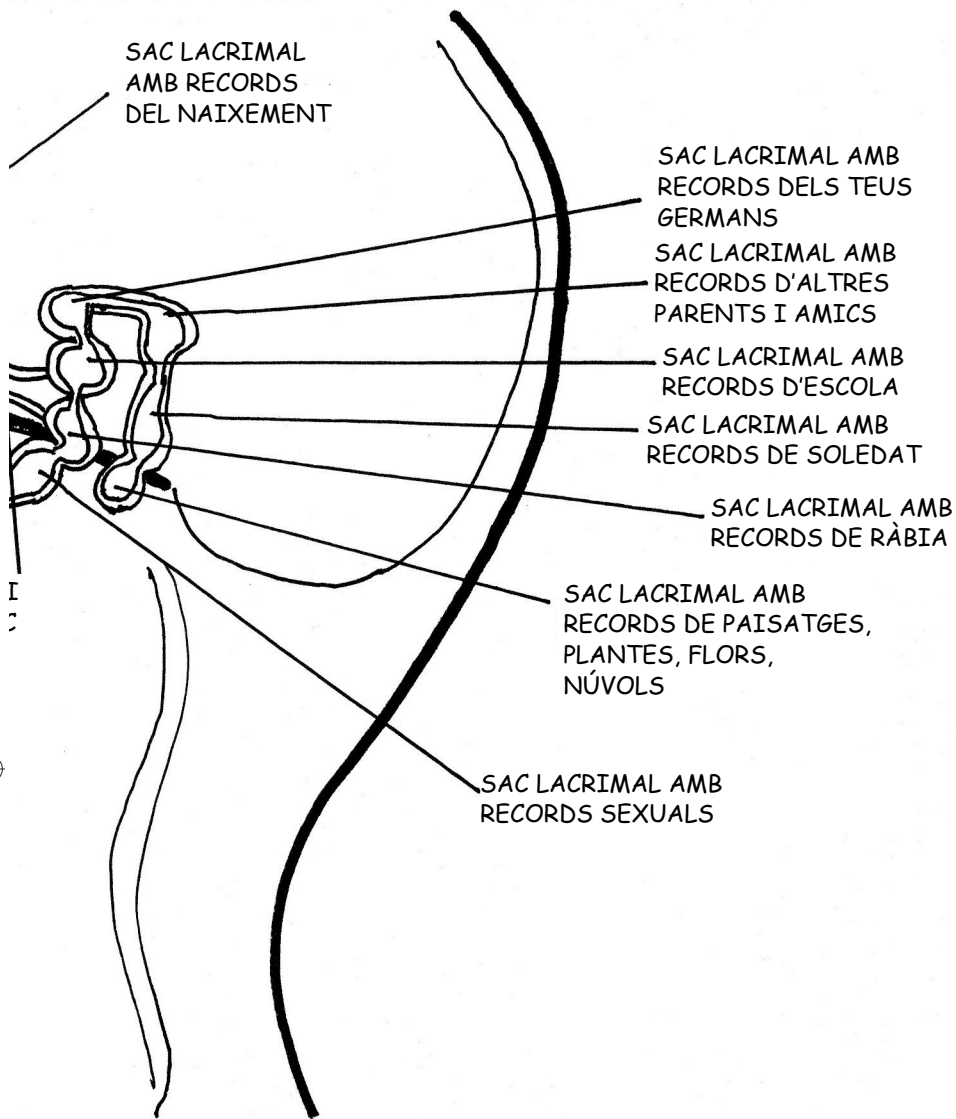
SAUL BELLOW

Volare, oh oh.

DOMENICO MODUGNO

APARELL LACRIMAL

SEGONS ENNIO BERNINI

Pròleg

PLOF... PLOF... Llàgrimes. Imagineu-vos que les veieu caure dels ulls, a dins hi ha la vostra mare de joveneta, s'està passant la mà pels cabells, se'ls posa rere l'orella. Imagineu-vos que a dins hi veieu els rostres i els llocs de la vostra vida..., les muntanyes, amb els cels enganxats, autopistes i ponts i arbres que neden en l'aigua salada de petites llàgrimes. I s'esclafen a terra i ho esquitxen tot al seu voltant. Per no tornar més. Tot s'ha desbordat dels dics dels ulls, i s'ha escapat. Per sempre. Com la història que està a punt de començar.

PRIMERA PART

Tu hi veus un univers sencer, en aquesta
única gota d'aigua?

WERNER HERZOG

I

Juro que no m'enamoro

—**V**ostè, senyor Bernini, què hi va a fer, a Nova York? —li pregunta la senyora que té una muntanya de cabells sobre el cap.

Darrere seu hi ha la gigantografia somrient d'en Bush, que, amb aquells ulls un pèl inflats de son, té tota la pin-ta d'algú que s'acaba de llevar i no veu el moment d'es-morzar.

—Què hi va a fer, a Nova York? —repeteix en veu alta la dona.

Just la mateixa pregunta reiterada amb què els seus pares no han parat de martellejar-lo els últims mesos. Però allà, al consolat americà, no pot pas contestar com fa amb ells: «Són coses meves». Riu-te'n, llavors, dels rampells d'ira del pare: la vella del pentinat complicat avisaria el guàrdia de la metrallera i probablement el faria afusellar a l'acte.

—Com ha dit, disculpi?

—He dit que què hi va a fer, a Nova York! Quantes vegades l'hi hauré de repetir?

—Faré pràctiques a l'agència immobiliària d'en Gianni Pastanella, un italoamericà que...

—Ja, l'Easyhome Real Estate. Una empresa molt bona, no es pot negar.

L'Ennio encara rumia per què li ha fet aquella pregunta, que la senyora ja l'envesteix amb una altra:

—Té lligams a Itàlia?

—Sí —diu l'Ennio acostant la boca al petit micròfon encastat al vidre.

—Germans?

L'Ennio torna a dubtar.

—Com?

—Li he preguntat si té germans.

—No.

—Pare, mare?

—Sí.

—Parella?

—N-no.

—Malament! Vostè, senyor Bernini, però, té la intenció de tornar a Itàlia després de la seva experiència laboral, oi?

L'Ennio sap que no tornarà mai més. Qui ho faria, al seu lloc?

—És clar que tornaré a Itàlia —deixa anar l'Ennio.

—Bé, però si per casualitat a Nova York coneix una dona?

—Si per casualitat a Nova York conec una dona?

—Escolti, que la pregunta l'he feta jo —fa la senyora, irritada.

—Doncs...

—Què?

L'Ennio nota l'imprevist, funest, incontenible corrent d'aire que s'està obrint pas entre els budells per sortir a la llum...

És inevitable, preestablert per un destí cruel: l'Ennio,

d'aquí a menys d'un segon, deixarà anar un pet, i encara no se sap de quin abast.

T'ho imagines? Que et deneguin el visat per culpa d'un pet, quina vergonya!

La senyora del cap gegant mou els llavis, però no se sent res.

—Disculpi, el micròfon de vegades s'encalla —fa la donassa—, ho podria repetir?

L'Ennio somriu, salvat per un petit micròfon defectuós. Es pregunta si la senyora, en canvi, no deu haver apreciat tant la melodia que en demana un bis...

—Que em sent, Bernini? Ho pot repetir?

—Si conec una dona...

—Si coneix una dona americana i s'enamora, què fa? No torna més a Itàlia?

«Juro que no m'enamoro», voldria respondre.

—M'hi caso —rebat l'Ennio en to decidit i clavant els ulls en la interlocutora.

—Com?!

—M'hi-ca-so.

—...

—A Itàlia.

Òbviament.